

Sygn. akt VII Ka 1/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Leszek Wojgienica

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2020 roku sprawy G. Ś., syna Z. i B. z d. D., urodzonego (...) w M., oskarżonego z art. 212 § 1 kk., z oskarżenia prywatnego Z. W., na skutek apelacji dwóch pełnomocników oskarżycielki prywatnej od wyroku Sądu Rejonowego w M. z dnia 22 października 2019 roku, w sprawie (...)

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. N. za wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym obronę oskarżonego G. Ś. opłatę w kwocie 420 (czterystu dwudziestu) złotych, powiększoną o podatek od towarów i usług w kwocie 96,60 (dziewięćdziesięciu sześciu 60/100) zł;

III. zwalnia oskarżycielkę prywatną Z. W. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając ją pozostałymi kosztami procesu za to postępowanie.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 1/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

Wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 22 października 2019 roku, w sprawie (...)	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny: pełnomocnicy oskarżycielki posiłkowej - 2	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	

<p># na korzyść</p> <p># na niekorzyść</p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="352 203 456 331"># w całości</td> <td data-bbox="456 203 560 331"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="352 331 456 1088"># w części</td> <td data-bbox="456 331 560 1088"> <table border="1"> <tr> <td data-bbox="466 344 505 512"># co do winy</td> <td data-bbox="505 344 560 512"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="466 512 505 680"># co do kary</td> <td data-bbox="505 512 560 680"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="466 680 505 1077"># co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia</td> <td data-bbox="505 680 560 1077"></td> </tr> </table> </td> </tr> </table>	# w całości		# w części	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="466 344 505 512"># co do winy</td> <td data-bbox="505 344 560 512"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="466 512 505 680"># co do kary</td> <td data-bbox="505 512 560 680"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="466 680 505 1077"># co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia</td> <td data-bbox="505 680 560 1077"></td> </tr> </table>	# co do winy		# co do kary		# co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
# w całości												
# w części	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="466 344 505 512"># co do winy</td> <td data-bbox="505 344 560 512"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="466 512 505 680"># co do kary</td> <td data-bbox="505 512 560 680"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="466 680 505 1077"># co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia</td> <td data-bbox="505 680 560 1077"></td> </tr> </table>	# co do winy		# co do kary		# co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia						
# co do winy												
# co do kary												
# co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia												
<p>1.3.2. Podniesione zarzuty</p>												
<p>Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji</p>												
<p>#</p>	<p>1/ art. 438 pkt 1 k.p.k. – apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej radcy prawnego Ł. L. ustanowionego przez oskarżycielkę po wydaniu zaskarżonego wyroku:</p>											

	<p>a/ obraza przepisów prawa materialnego, to jest art. 212 § 1 kk w związku z art. 399 § 1 kpk poprzez niewłaściwe jego zastosowanie, polegające na jego zastosowaniu w stanie faktycznym, podczas gdy nie było ku temu przesłanek,</p> <p>b/ obraza przepisów prawa materialnego, to jest art. 216 § 1 kk w zw. z art. 399 § 1 kpk przez niewłaściwe jego zastosowanie, polegające na jego niezastosowaniu w stanie faktycznym sprawy, podczas gdy istniały ku temu przesłanki wskazane w akcie oskarżenia.</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 kpk – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła mieć wpływ na treść orzeczenia:</p> <p>1/ apelacja pełnomocnika oskarżycielki</p>	

posiłkowej
adwokata P. G.,
wyznaczonego z
urzędu na etapie
postępowania
przed sądem
pierwszej
instancji:

a/ obraza art.
399 § 1 kpk
polegająca na
braku
uprzedzenia
stron o
możliwości
ewentualnego
zakwalifikowania
czynu
zarzucanego
oskarżonemu
jako czynu z art.
212 § 1 kk, co
w konsekwencji
doprowadziło do
braku wyrażenia
stanowiska
oskarżycielki
prywatnej i jej
pełnomocnika w
tym zakresie
i bezkrytycznego
przyjęcia przez
sąd, iż zarzucane
aktem
oskarżenia
zachowanie
oskarżonego
miało polegać
na zniesławieniu
pokrzywdzonej;

b/ obraza art.
4 kpk, 7 kpk,
410 kpk i 424
§ 1 kpk poprzez
pominięcie i
nieuwzględnienie
okoliczności
przemawiających

za przypisaniem
oskarżonemu
odpowiedzialności
karnej oraz
uwzględnienie
jedynie
okoliczności
przemawiających
na korzyść
oskarżonego
oraz dokonanie
dowolnej,
sprzecznej z
logiką i
doświadczeniem
życiowym oceny
zebranego w
sprawie
materiału
dowodowego co
do charakteru
słów użytych
przez
oskarżonego w
piśmie
procesowym,
naruszających
godność
oskarżycielki
prywatnej, a
nadto poprzez
nie odniesienie
się w ogóle
w pisemnym
uzasadnieniu do
dowodów
świadczących na
niekorzyść
oskarżonego,
wyprodukowanych
w trakcie
postępowania i
brak należytego
umotywowania
stanowiska w
tym zakresie;

2/ apelacja
pełnomocnika
oskarżycielki

posiłkowej radcy
prawnego Ł. L.
ustanowionego
przez
oskarżycielkę po
wydaniu
zaskarżonego
wyroku – mająca
wpływ na treść
wyroku obraza
przepisów
postępowania, a
mianowicie art.
399 § 1 kpk,
poprzez brak
uprzedzenia
stron o
możliwości
zakwalifikowania
czynu
zarzucanego
oskarżonej jako
występku z art.
212 § 1 kk
zamiast z art.
216 § 1 kk, co
miało wpływ na
treść wyroku w
zakresie ustaleń
faktycznych
odnośnie
popelnienia
przez
oskarżonego
występku z art.
216 § 1 kk, co
uniemożliwiło
oskarżycielce
prywatnej
objęcie
ściganiem
występku z art.
216 § 1 kk.

#

art. 438 pkt 3
k.p.k. - apelacja
pełnomocnika
oskarżycielki
posiłkowej

adwokata P. G.,
wyznaczonego z
urzędu na etapie
postępowania
przed sądem
pierwszej
instancji:

a/ błąd w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
orzeczenia,
mający wpływ
na jego treść,
polegający na
błędnym
przyjęciu, iż
zarzucane
oskarżonemu
zachowanie
należy
rozpatrywać
jako występki z
art. 212 § 1
kk, co z kolei
doprowadziło do
uniewinnienia
od tego czynu,
podczas gdy
prawidłowa
ocena
okoliczności
natury
przedmiotowej i
podmiotowej
składających się
na stan
faktyczny
sprawy, a także
zgromadzonego
w sprawie
materiału
dowodowego
winna
doprowadzić do
wniosku, że
zarzucane
oskarżonemu

	<p>zachowanie stanowi występki z art. 216 § 1 kk i przez pryzmat realizacji ustawowych znamion tego występku należałoby rozpatrywać zachowanie oskarżonego;</p> <p>b/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, wyrażający się w obciążeniu oskarżycielki prywatnej kosztami procesu w sytuacji, gdy jej sytuacja materialna uprawniała do zastosowania przepisu art. 624 § 2 kpk.</p>	
#		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k.	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	<p>1/ uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji - w obydwu apelacjach;</p> <p>2/ apelacja pełnomocnika wyznaczonego z urzędu na etapie postępowania jurysdykcyjnego – zmiana zaskarżonego wyroku poprzez zwolnienie oskarżycielki prywatnej od kosztów sądowych za postępowanie przed sądem pierwszej instancji.</p>	#	zmiana poprzez uniewinnienie	
<p>2.</p> <p>USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY</p>				
<p>2.1. Ustalenie faktów</p>				
<p>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach			

		niewzględnienia dowodu
1	STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNOSKÓW	
Lp.	Zarzut	
1. 2/	<p>APELACJA PEŁNOMOCCNIKA OSKARŻYCIELKI PRYWATNEJ USTANOWIONEGO Z URZĘDU: # 1/ niezasadny obraza # art. # 399 § # 1 kpk # polegająca częściowo na # braku # uprzedzenia # stron # o # możliwości # ewentualnego # zakwalifikowania # czynu # zarzucanego # oskarżonemu # jako # czynu # z art. # 212 § # 1 kk, # co w # konsekwencji # doprowadziło #</p>	

do	#
braku	częściowo
wyrażenia	zasadny
stanowiska	
oskarżycielki	
prywatnej	niezasadny
i jej	
pełnomocnika	#
w	zasadny
tym	#
zakresie	częściowo
i	zasadny
bezkrytycznego	
przyjęcia	#
przez	niezasadny
sąd,	
iż	#
zarzucane	zasadny
aktem	#
oskarżenia	częściowo
zachowanie	zasadny
oskarżonego	
miało	#
polegać	niezasadny
na	
zniesławieniu	
pokrzywieniu	zasadny
2/	#
obraza	częściowo
art. 4	zasadny
kpk, 7	
kpk,	#
410	niezasadny
kpk i	
424 §	
1 kpk	
poprzez	
pominięcie	
i	
niewzględnienie	
okoliczności	
przemawiających	
za	
przypisaniem	
oskarżonemu	
odpowiedzialności	
karnej	
oraz	
uwzględnienie	

jedynie
okoliczności
przemawiających
na
korzyść
oskarżonego
oraz
dokonanie
dowolnej,
sprzecznej
z
logiką
i
doświadczeniem
życiowym
oceny
zebranego
w
sprawie
materiału
dowodowego
co do
charakteru
słów
użytych
przez
oskarżonego
w
piśmie
procesowym,
naruszających
godność
oskarżycielki
prywatnej,
a
nadto
poprzez
nie
odniesienie
się w
ogóle
w
pisemnym
uzasadnieniu
do
dowodów
świadczących
na
niekorzyść
oskarżonego,

wyprodukowanych
w
trakcie
postępowania
i brak
należytego
umotywowania
stanowiska
w
tym
zakresie;

3/
błąd
w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych
za
podstawę
orzeczenia,
mający
wpływ
na
jego
treść,
polegający
na
błędym
przyjęciu,
iż
zarzucane
oskarżonemu
zachowanie
należy
rozpatrywać
jako
występek
z art.
212 §
1 kk,
co z
kolei
doprowadziło
do
uniewinnienia
od
tego
czynu,
podczas

gdy
prawidłowa
ocena
okoliczności
natury
przedmiotowej
i
podmiotowej
składających
się na
stan
faktyczny
sprawy,
a
także
zgromadzonego
w
sprawie
materiału
dowodowego
winna
doprowadzić
do
wniosku,
że
zarzucane
oskarżonemu
zachowanie
stanowi
występek
z art.
216 §
1 kk i
przez
pryzmat
realizacji
ustawowych
znamion
tego
występku
należałoby
rozpatrywać
zachowanie
oskarżonego;

4/
błąd
w
ustaleniach
faktycznych

przyjętych
za
podstawę
orzeczenia,
mający
wpływ
na
jego
treść,
wyrażający
się w
obciążeniu
oskarżycielki
prywatnej
kosztami
procesu
w
sytuacji,
gdy
jej
sytuacja
materialne
uprawniała
do
zastosowania
przepisu
art.
624 §
2
kpk.

APELACJA
PEŁNOMOCNIKA
OSKARŻYCIELKI
POSIŁKOWEJ
USTANOWIONEGO
PRZEZ
OSKARŻYCIELKĘ
PO
WYDANIU
ZASKARŻONEGO
WYROKU

1/
mająca
wpływ
na
treść
wyroku
obraza

przepisów
postępowania,
a
mianowicie
art.
399 §
1 kpk,
poprzez
brak
uprzedzenia
stron
o
możliwości
zakwalifikowania
czynu
zarzucanego
oskarżonej
jako
występku
z art.
212 §
1 kk
zamiast
z art.
216 §
1 kk,
co
miało
wpływ
na
treść
wyroku
w
zakresie
ustaleń
faktycznych
odnośnie
popelnienia
przez
oskarżonego
występku
z art.
216 §
1 kk,
co
uniemożliwiło
oskarżycielce
prywatnej
objęcie
ściganiem

wystęku
z art.
216 §
1 kk.

2/
obraza
przepisów
prawa
materialnego,
to jest
art.
212 §
1 kk
w
związku
z art.
399 §
1 kpk
poprzez
niewłaściwe
jego
zastoscwanie,
polegające
na
jego
zastoscwaniu
w
stanie
faktycznym,
podczas
gdy
nie
było
ku
temu
przesłanek,

3/
obraza
przepisów
prawa
materialnego,
to jest
art.
216 §
1 kk
w zw.
z art.
399 §

1 kpk
przez
niewłaściwe
jego
zastosowanie,
polegające
na
jego
niezastosowaniu
w
stanie
faktycznym

Zwięźle
o
powodach
uznania
zarzutu
za
zasadny,
częściowo
zasadny
albo
niezasadny

Przed
przystąpieniem
do
analizy
zarzutów
apelacyjnych
wypada
podać
egzegezie
treść
aktu
oskarżenia,
albowiem
wiodącym
zagadnieniem,
eksponowanym
w
obydwu
środkach
odwoławczych,
jest
kwestia
prawidłowej
kwalifikacji

prawnej
czynu
zarzucanego.
Jak
wynika
z
treści
zaskarżonego
wyroku
czyn
ten
został
opisany
w
sposób
zbieżny
z tezą
oskarżenia,
przy
czyn
nadano
mu
kwalifikację
prawną
z art.
212 §
1 kk,
co –
jak
wynika
z
treści
aktu
oskarżenia
- nie
odpowiadało
intencji
oskarżycielki
prywatnej,
kwalifikującej
go z
art.
216 §
1 kk
(k. 4).
Takie
przekształcenie
kwalifikacji
prawnej
nie

miało
jakiegokolwiek
uzasadnienia,
albowiem
znamieniem
pomówienia
jest
„poniżenie
w
opinii
publicznej”
lub
„narażenie
na
utrata
zaufania
potrzebnego
dla
danego
stanowiska,
zawodu
lub
rodzaju
działalności”,
gdy
tymczasem
w
opisie
czynu
takie
znamie
nie
występuje,
a
więc
należało
wnioskować,
że
oskarżycielka
ograniczyła
oskarżenie
tylko
do
znamienia
występującego
w
przepisie
kodeksu
karnego
przez

nią
przywołanym.
Sąd
też
należało
w
pierwszej
kolejności
udzielić
odpowiedzi
na
pytanie,
czy
zabieg
taki
był
celowy,
a
nadto,
czy
miał
on
jakikolwiek
wpływ
na
treść
zaskarżonego
orzeczenia.
Odpowiedź
na
tak
postawione
pytanie
zawarta
została
w
uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku.
Sąd
wykluczył
bowiem
na
wstępie
by
czyn
zarzucany
oskarżonemu
można
było

zakwalifikować
z art.
216 §
1 kk,
jakkolwiek
również
w
otoczeniu
tej
normy
prawnej
rozważał
bezprawność
zachowania
oskarżonego.
Stwierdził
wszak,
że
„problemem”,
który
musiał
rozstrzygnąć
była
ocena,
„czy
doszło
do
karalnego
pomówienia
(co
wprost
wynika
z
zarzutu),
czy
też
działanie
G. Ś.
było
zniewagą,
czy
też
można
mówić
o
karalności
oby
tych
występów”

verte)
rozstrzygając
ostatecznie,
że
zarzut
„nie
został
podniesiony
w
niestosowanej
formie,
z
wykorzystaniem
słów
znieważających,
obelżywych,
czy
też
obraźliwych”.
Pomijając
to, że
taka
zmiana
kwalifikacji
prawnej
nie
jest
możliwa
w
akcie
oskarżenia
skoro
został
on
sformułowany
przez
oskarżycielkę
(art.
413 §
1 pkt
4
kpk)
trzeba
podkreślić,
że
błąd
sądu
a quo
nie
miał

żadnego
wpływu
na
treść
orzeczenia,
albowiem
przedmiotem
oceny
jest
czyn,
a nie
jego
kwalifikacja
prawna.
Uwaga
powyższa
jest
istotna
o tyle,
że nie
mogło
dojść
do
naruszenia
przepisu
art.
399 §
1 kpk,
skoro
sąd
wydał
wyrok
uniewinniający,
a w
sposób
zamierzony,
czy
też
niezamierzony
(w
wyniku
przeoczenia)
przypisał
czynowi
zarzucanemu
nie tę
kwalifikację
prawną,
która
została

zawarta
w
akcie
oskarżenia.
Istotnym
jest
natomiast,
że
niezależnie
od ich
pewnej
chaotyczności,
w
obszarze
rozważań
sądu
a quo
pojawili
się
cały
zakres
możliwej
do
przypisania
oskarżonemu
bezprawności.
Wynika
to
wprost
z
przytoczonych
fragmentów
uzasadnienia
zaskarżonego
wyroku,
co
dostrzegł
też
pełnomocnik
oskarżycielki
prywatnej
w
swojej
apelacji.
Przepis
art.
399 §
1 kpk
odnosi
się do

sytuacji,
w
której
w
granicach
czynu
zarzucanego
sąd
dostrzega
możliwość
zmiany
proponowanej
kwalifikacji
prawnej
i
czyni
to nie
uprzedzając
o tym
stron.
Taka
sytuacja
in
concreto
z
oczywistych
powodów
nie
zaistniała,
albowiem
oskarżony
został
uniewinniony
od
stawianego
mu
zarzutu.

ZARZUTY
APELACJI
PEŁNOMOCNIKA
OSKARŻYCIELKI
PRYWATNEJ
USTANOWIONEGO
Z
URZĘDU:

Ad. 1
–
zarzut

bezzasadny,
albowiem
– co
wyżej
wykazano
– sąd
nie
był
zobligowany
do
uprzedzenia
o
możliwości
zmiany
kwalifikacji
prawnej
czynu
zarzucanego
oskarżonemu,
od
którego
został
uniewinniony.
Bez
wątpienia
sąd
nie
był
uprawniony
do
tego
żeby
wskazywać
kwalifikację
prawną
inną,
aniżeli
wskazała
oskarżycielka
prywatna
w
akcie
oskarżenia.
Jest
to
jednak
uchybiecie
niemające
wpływu
na

treść
orzeczenia.
Sąd
analizował
czyn
w
perspektywie
norm
z art.
216 §
1 kk
i art.
212 §
1 kk
w
uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku.
Jak
wynika
z
uzasadnienia
apelacji
pełnomocnika
oskarżycielki
prywatnej
tenże
również
dostrzegł
ingerencję
sądu
w
kwalifikację
prawną
czynu
zaproponowaną
przez
oskarżycielkę
prywatną
(k.
141),
jak
też
brak
oczekiwanej
przez
niego
analizy
powodów
niemożności

przypisania
treści
sprzeciwu
od
wyroku
nakazowego
znamienia
znieważenia,
dostrzegając
jednakże
pogląd
wyrażony
w
uzasadnieniu,
że w
dokumencie
tym
treści
znieważającej
dostrzec
nie
sposób.
Wypada
jednakże
podkreślić,
że
pomimo
obszernych
wywodów
tego
środka
odwoławczego,
czerpiących
z
doktryny
prawa,
skarżący
uchylił
się do
przeprowadzenia
procesu
subsumpcji
w
odniesieniu
do
konkretnej
treści.
A
przecież
w

sprzeciwie
od
wyroku
nakazowego
oskarżony
ujawnił
jedynie
jakie
wrażenie
towarzyszy
mu w
związku
z
niekwestionowanym
przez
oskarżycielkę
prywatną
faktem,
że na
facebooku
opisała
zdarzenie
z dnia
24
marca
2018
roku,
którego
sprawcą
miał
być
oskarżony
i
„napisała
prawdę”.

Ad. 2,
–
zgodzić
się
należy
z
autorem
apelacji,
że sąd
nie
przeprowadził
analizy
materiału
dowodowego,

z
którego
wynika,
że
oskarżony
przed
łożeniem
sprzeciwu
od
wyroku
nakazowego
znieważać
miał
oskarżycielkę,
naruszać
jej
część
i
godność.
Trzeba
jednakże
zauważyć,
że akt
oskarżenia
nie
objął
tych
zachowań,
a
treść
sprzeciwu
od
wyroku
nakazowego
bez
wątpienia
różni
się
wypowiedzi
zrelacjonowanych
w
zeznaniach
oskarżycielki
prywatnej
i
świadka
T. B..
Nie
było
zatem

powodów
by
klasyfikować
materiał
dowodowy
w
zakresie
zdarzeń
nieobjętych
aktem
oskarżenia.
Pomijając
okoliczność,
że
treść
przywołanego
pisma
procesowego
została
sformułowana
w
oparciu
o
relację
oskarżonego
przez
świadka
Z. B.,
co
przecież
nie
ma
istotnego
znaczenia,
skoro
to
oskarżony
je
podpisał
i
dostarczył
do
sądu,
zawarte
w
nim
oceny
są
ekspozycją
wrażeń

oskarżonego,
który
dowiedział
się o
ujawnieniu
przez
oskarżycielkę
na
facebooku
okoliczności
mogących
– tak
to
przynajmniej
ocenił
–
godzić
w
jego
dobre
imię.
Egzegeza
zawartych
w
tym
piśmie
procesowym
treści
wyklucza
możliwość
uznania
ich za
znieważające,
albowiem
mieści
się w
granicach
prawa
do
obrony
formułowanie
podejrzeń,
również
w
sferze
szeroko
pojętego
zdrowia
(pełnomocnik
oskarżycielki

prywatnej
domagał
się
np.
przeprowadzenia
dowodu
z
opinii
sądowo
–
psychiatrycznej
kwestionując
stan
zdrowia
psychicznego
oskarżonego),
o ile
nie
mają
one
obraźliwego
charakteru.
Wyrażona
przez
oskarżonego
opinia:
„mam
wrażenie,
że
ona
jest
chora
psychicznie”
powiązana
z
faktami
mającymi
–
jego
zdaniem
-
przekonywać,
że
stał
się
obiektem
niesprawiedliwego
ataku
ze
strony

oskarżycielki
(„czepia
się
mnie,
że ja
ją
napadłem
i
chciałem
zabić
....,
chodzi
za
mną i
mnie
nagrywa
...., na
facebooku
zrobiła
mnie
zbożeniem
napadającym
na
kobiety
na
komentarzu”),
niezależnie
od
zasadności
takiego
stanowiska,
dowodzi
jedynie,
że
zamiarem
oskarżonego
nie
było
znieważenie
pokrzywdzonej,
a
wzmocnienie
linii
obrony
w
sprawie,
w
której
występował

jako
obwiniony.

Ad.
3/
zarzut
błędu
w
ustaleniach
faktycznych
należy
rozpatrywać
w
kategoriach
zarzutu
obrazy
art.
424 §
1 pkt
2
kpk.
Skarżący
zarzucił
bowiem
sądowi
a quo
uchylenie
się od
wyjaśnienia
podstawy
prawnej
wyroku
w
całym
zakresie
możliwych
do
przyjęcia
kwalifikacji
prawnych
czynu
zarzucanego,
rozpatrywanego
jako
określone
zdarzenie.
Sąd
tymczasem,
jakkolwiek
enigmatycznie,

analizował
zdarzenie
z
perspektywie
kwalifikacji
prawnej
z art.
216 §
1 kk
i art.
212 §
1 kk,
odrzucając
możliwość
przypisania
zachowaniu
oskarżonego
znamion
obydwu
przewidzianych
w
kodeksie
karnym
przestępstw;

Ad.
4/
zarzut
błędu
w
ustaleniach
faktycznych,
mającego
mieć
wpływ
na
treść
orzeczenia,
polegającego
na
obciążeniu
oskarżycielki
prywatnej
kosztami
procesu
w
postępowaniu
przed
sądem
pierwszej

instancji,
pomimo
istnienia
podstaw
do
zastosowania
przepisu
art.
624 §
1 kpk
oceniono
jako
bezpodstawny,
albowiem
zwolnienie
oskarżycielki
od
zryczałtowanej
równowartości
kosztów
postępowania
w
sprawie
z
oskarżenia
prywatnego
miało
charakter
tymczasowy,
mający
na
celu
nieblokowanie
jej
dostępu
do
sądu.
Po tej
decyzji,
zapadłej
w
maju
2019
roku,
oskarżycielka
ustanowiła
pełnomocnika
z
wyboru,
a

więc
jej
sytuacja
materialna
uległa
poprawie.
W
następstwie
uprawomocnienia
zaskarżonego
wyroku
została
ona
obciążona
rzeczywistymi
wydatkami
postępowania,
które
są
niższe
od
kosztów
zryczałtowanych.
Dlatego
też
uznano,
że na
etapie
postępowania
przed
sądem
pierwszej
instancji
nie
było
powodów
do
zwolnienia
oskarżycielki
od
wydatków
postępowania.

APELACJA
PEŁNOMOCNIKA
OSKARŻYCIELKI
PRYWATNEJ
USTANOWIONEGO
PRZEZ
NIĄ

PO
WYDANIU
ZASKARŻONEGO
WYROKU:

Ad. 1/
zarzut
obrazy
przepisu
art.

399 §
1 kpk
omówiony
w pkt

Ad. 1
– w
odniesieniu
do
tożsamego
zarzutu
pierwszej
apelacji.

Ad.
2/
zarzut
obrazy
przepisu
prawa
materialnego,
to jest
art.

212 §
1 kk
należy
odkodować,
jako
zarzut
obrazy
przepisów
postępowania,
to jest
art.

413 §
1 pkt
4
kpk.

Analiza
zasadności
tego

zarzutu
zawarta
została
w
części
wstępnej
niniejszego
uzasadnienia.

Ad.
3/
treść
tego
zarzutu
zdaje
się
dowodzić,
że
skarżący
nie
zakwestionował
ustaleń
faktycznych
uznając
jedynie,
że
właśnie
w ich
granicach
wyczerpane
zostały
znamiczna
strony
przedmiotowej
i
podmiotowej
przestępstwa
z art.
216 §
1 kk.
Przy
innym
założeniu
postawienie
zarzutu
obrazy
prawa
materialnego
byłoby
niedopuszczalne

Analiza
tego
zagadnienia
została
przetawiona
w
części
odnoszącej
się do
apelacji
pierwszego
z
pełnomocników
oskarżycielki
prywatnej.
Podkreślić
raz
jeszcze
należy,
że
dowodem
mającym
zawierać
treść
znieważającą
jest
dokument
w
postaci
sprzeciwu
od
wyroku
nakazowego,
podpisany
przez
G. Ś..
Li
tylko
egzegeza
tego
dokumentu
dowodzi,
że nie
sposób
wywodzić
z
niego
treści
znieważającej,
czy

też
znieślawiającej
oskarżycielkę
prywatną.
W
dokumencie
tym
oskarżony
zawarł
swoją
opinię
dotyczącą
jego
postrzegania
oskarżycielki
prywatnej.
Nie
stwierdził
równocześnie,
że
oskarżycielka
jest
osobą
chorą
psychicznie,
co
przecież
samo
w
sobie
nie
może
być
zniewagą,
a
jedynie
ujawnił
swoje
– jak
to
określił
–
wrażenie,
w
oparciu
o
doświadczenia
wynikające
z jego
kontaktów

z
oskarżycielką.
Pierwszy
z
pełnomocników
oskarżycielki
przedstawił
poglądy
doktryny
dotyczące
możliwej
formy
znieważenia,
ograniczając
się do
teoretycznych
rozważań
przedmiotowej
kwestii,
a
priori
przyjmując,
że
zawarte
w
sprzeciwie
od
wyroku
nakazowego
treści
mają
charakter
znieważający.
Jakkolwiek
uzasadnienie
zaskarżonego
wyroku
w
zakresie
możliwości
przypisania
oskarżonemu
znamienia
znieważenia
ma
podobną
postać,
pozbawioną
obszernych
rozważań

teoretycznych,
jest
ono
wystarczające
by
wyrok
poddać
kontroli
odwoławczej
bez
konieczności
wzywania
sądu
a quo
do
uzupełniania
uzasadnienia
w
omawianym
zakresie.
Drugi
z
pełnomocników,
stawiając
zarzut
obrazy
prawa
materialnego
zrezygnował
w
ogóle
z jego
bliższego
uzasadnienia,
a tym
samym
nie
powodów
by
wcześniejsze
rozważania
pogłębić.

Wniosek

Wniosek #
o zasadny
uchylenie

zaskarżonego

wyroku częściowo
i zasadny
przekazanie
sprawy #
do niezasadny
ponownego
rozpoznania #
sądowi zasadny
pierwszej #
instancji. #
częściowo
Wniosek zasadny
o #
zmianę niezasadny
zaskarżonego
wyroku
poprzez
zwolnienie
oskarżycielki
prywatnej
od
kosztów
sądowych
za
postępowanie
przed
sądem
pierwszej
instancji
w
oparciu
o
przepis
art.
624 §
1 kpk.

Zwięźle
o
powodach
uznania
wniosku
za
zasadny,
częściowo
zasadny
albo
niezasadny.

Powody
omówione
w
rozważaniach
poświęconych
wszystkim
zarzutom
obydwu
apelacji.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiąże o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

5.
**ZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

1.

Przedmiot
utrzymania w
mocy

Wyrok Sądu
Rejonowego
w M. z
dnia 22
października

	2019 roku, w sprawie (...).	
	Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
	Nieuwzględnienie wszystkich zarzutów apelacyjnych.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	
	Zwiężle o powodach zmiany	
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	# art. 439 k.p.k.	

	<table border="1"> <tr> <td>Zwiężle o powodach uchylenia</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </table>	Zwiężle o powodach uchylenia						
Zwiężle o powodach uchylenia								
2.1.	<table border="1"> <tr> <td>Konieczność przeprowadzenia na 2 nowo k.p.k. przewodu w całości</td> <td># art. 487 § 2 k.p.k.</td> </tr> <tr> <td>Zwiężle o powodach uchylenia</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </table>	Konieczność przeprowadzenia na 2 nowo k.p.k. przewodu w całości	# art. 487 § 2 k.p.k.	Zwiężle o powodach uchylenia				
Konieczność przeprowadzenia na 2 nowo k.p.k. przewodu w całości	# art. 487 § 2 k.p.k.							
Zwiężle o powodach uchylenia								
3.1.	<table border="1"> <tr> <td>Konieczność umorzenia postępowania k.p.k.</td> <td># art. 437 § 1 k.p.k.</td> </tr> <tr> <td>Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </table>	Konieczność umorzenia postępowania k.p.k.	# art. 437 § 1 k.p.k.	Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia				
Konieczność umorzenia postępowania k.p.k.	# art. 437 § 1 k.p.k.							
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia								
4.1.	<table border="1"> <tr> <td></td> <td># art. 454 § 1 k.p.k.</td> </tr> </table>		# art. 454 § 1 k.p.k.					
	# art. 454 § 1 k.p.k.							

	Zwiężle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III. II.	Oskarżycielka prywatna została zwolniona od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze zważając na przepis art. 624 § 1 i 2 kpk (wydatki i opłata), ale równocześnie obciążona pozostałymi	

kosztami
procesu,
albowiem
przepis art. 624
§ 1 kpk obejmuje
jedynie koszty
sądowe.
Pozostałymi
kosztami
procesu za
postępowanie
odwoławcze
została
obciążona na
podstawie art.
636 § 1 i 3 kpk.
Rozstrzygnięcie
powyższe nie
jest sprzeczne z
rozstrzygnięciem
sądu
odwoławczego
nieuwzględniającym
postulatu o
zmianę
zaskarżonego
wyroku w
zakresie
orzeczenia o
kosztach
procesu,
albowiem
wydatki
postępowania
odwoławczego to
jest też kwota
należna obrońcy
z urzędu
oskarżonego.
Jest to kwota
dosyć znaczna,
a więc zważając,
że oskarżycielka
ustanowiła
pełnomocnika z
wyboru, co bez
wątpienia
łączyło się z
dużym
obciążeniem

finansowym,
dostrzeżono
podstawę do
postąpienia
zgodnie z zasadą
wyrażoną w art.
624 § 1 i 2 kpk.

Ponieważ
oskarżony
korzystał w
postępowaniu
odwoławczym z
pomocy obrońcy
wyznaczonego z
urzędu, przeto
zasądzono na
rzecz tego
obrońcy opłatę w
kwocie 420 zł i
kwotę 96,60 zł
tytułem podatku
od towarów i
usług, stosownie
do treści art. 618
§ 1 pkt 11 kpk
oraz § 4 ust,
1, 2 i 3, § 17
ust. 2 pkt 4
rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości
z dnia 3
października
2016 roku w
sprawie
ponoszenia
przez Skarb
Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej przez
adwokata z
urzędu (Dz. U.
poz. 1715 z 2016
roku).

7. **PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia												
Kolejny numer załącznika	2											
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik z urzędu oskarżycielki prywatnej Z. W.											
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 22 października 2019 roku, w sprawie (...) uniewinniający oskarżonego G. Ś..											
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia												
# na korzyść # na niekorzyść	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="352 1261 456 1391"># w całości</td> <td data-bbox="456 1261 569 1391"></td> </tr> </table>	# w całości		<table border="1"> <tr> <td data-bbox="467 1406 569 1559"># co do winy</td> <td data-bbox="569 1406 683 1559"></td> </tr> </table>	# co do winy		<table border="1"> <tr> <td data-bbox="467 1574 569 1704"># co do kary</td> <td data-bbox="569 1574 683 1704"></td> </tr> </table>	# co do kary		<table border="1"> <tr> <td data-bbox="467 1742 683 2027"># co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia</td> <td data-bbox="683 1742 1479 2027"></td> </tr> </table>	# co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia	
# w całości												
# co do winy												
# co do kary												
# co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia												

		albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

--

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik z wyboru oskarżycielki prywatnej Z. W.													
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 22 października 2019 roku, w sprawie (...) uniewinniający oskarżonego G. Ś..													
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia														
# na korzyść # na niekorzyść	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="470 779 630 869"># w całości</td> <td colspan="2" data-bbox="630 779 790 869"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="470 869 630 1626"># w części</td> <td data-bbox="630 869 710 1055">#</td> <td data-bbox="710 869 790 1055">co do winy</td> </tr> <tr> <td></td> <td data-bbox="630 1055 710 1218">#</td> <td data-bbox="710 1055 790 1218">co do kary</td> </tr> <tr> <td></td> <td data-bbox="630 1218 710 1626">#</td> <td data-bbox="710 1218 790 1626">co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia</td> </tr> </table>	# w całości			# w części	#	co do winy		#	co do kary		#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
# w całości														
# w części	#	co do winy												
	#	co do kary												
	#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia												
1.3.2. Podniesione zarzuty														
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji														
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa													

	materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana